

Faculty of Social Sciences

*Social Theories of
Muslim Thinkers*

Home page: <http://jstmt.ut.ac.ir>

ISSN: 2538-5240
E- ISSN: 2783-3216

The conceptual relationship of "explanation jihad" and "demanding" in the system of thought of Ayatollah Khamenei

Mahdi Abbasi Shahkooh¹ | Zahed Ghafari Hashjin²

1. PhD student of Political Studies of Islamic Revolution, Department of Political Studies of Islamic Revolution, Faculty of Humanities, Shahid University, Tehran, Iran; Email: mahdi.abbasi@shahed.ac.ir

2. Professor of the Department of Political Science and Political Studies of the Islamic Revolution, Shahid University, Tehran, Email: jalalvand61@gmail.com

Article Info	ABSTRACT
Article type:	With ideals of justice, republicanism, legalism, honor, independence, freedom, Islamism, and the like, the Islamic revolution could achieve victory, and ideology, constitution, and system building also arose from this foundation. The difficulty for many political systems in achieving the goals of their ideology and belief system is the stagnation and freezing that has occurred as an outcome of social and generational changes, which diminishes their social control and persuasive power, and can lead to conflict between the state and the nation. Something that can also occur or exist in the Islamic Republic. In this regard, the supreme leader of the Islamic Revolution has linked ideology and ideals by proposing the two concepts of "explanation jihad" and "demanding" in an effort to preserve and propagate the ideology upon which the Islamic Revolution is founded. What is the relationship between the concepts of demand and explanation jihad in Ayatollah Khamenei's worldview? The method of information collection is documentary, and data analysis is based on the documentary analysis method. The opinions of thinkers such as Mannheim in analyzing the relationship between ideology and utopia, Inglehart and Roche in generational and social change, and other theorists to explain the relationship between ideology and ideals. In Ayatollah Khamenei's thought, the concept of demanding and elucidating the truth has been incorporated. In Ayatollah Khamenei's thought, Jihad means understanding the ideology of the Islamic Revolution in society, and demanding means pursuing idealism and constant dynamics within the ideology of the Islamic Revolution, according to the article's researchers.
Article history:	Received: 13 April 2023 Received in revised form: 06 June 2023 Accepted: 06 June 2023 Published online: 06 June 2023
Keywords:	Islamic Revolution, Ayatollah Khamenei, Ideology, Explanation Jihad, Demands, Social Change.

Cite this article : Abbasi Shahkooh, M., & Ghafari Hashjin, Z. (2023). The conceptual relationship of "explanation jihad" and "demanding" in the system of thought of Ayatollah Khamenei. *Journal of Social Theories of Muslim Thinkers*, 13(1):37-54.

<https://doi.org/10.22059/jstmt.2023.355812.1596>

© The Author(s).

Publisher: University of Tehran Press.

DOI: <https://doi.org/10.22059/jstmt.2023.355812.1596>

نسبت مفهومی «جهاد تبیین حقیقت» و «مطالبه گری» در منظمه اندیشگی آیت الله خامنه‌ای

مهدی عباسی شاهکوه^۱ | زاهد غفاری هشجین^۲

۱. دانشجوی دکتری مطالعات سیاسی انقلاب اسلامی، دانشگاه شاهد، تهران رایانه: mahdi.abbasi@shahed.ac.ir
۲ استاد گروه علوم سیاسی و مطالعات سیاسی انقلاب اسلامی، دانشگاه شاهد، تهران. رایانه: ghafari@shahed.ac.ir

اطلاعات مقاله	چکیده
نوع مقاله: مقاله پژوهشی	انقلاب اسلامی با آرمان‌های عدالت، جمهوریت، عزت، استقلال، آزادی، اسلامیت و نظایر آن توانست به پیروزی برسد و محمول ساخت ایدئولوژی، قانون اساسی و نظام‌سازی نیز بر همین اساس پدیدار شد. چالش بسیاری از نظام‌های سیاسی در تحقق اهداف ایدئولوژی و نظام اعتقادی خود، ایستادی و انجام‌دادی است که به دنبال تغییرات اجتماعی و تغییر نسلی در جامعه پیش می‌آید و توان کنترل اجتماعی و قدرت اقتصادی آن را کاهش می‌دهد که می‌تواند به تضاد دولت-ملت منجر شود. امری که برای جمهوری اسلامی نیز می‌تواند حادث شود یا موجود باشد. در این راستا اما رهبر انقلاب اسلامی با طرح دو مفهوم «جهاد تبیین» و «مطالبه گری» میان ایدئولوژی و آرمان پیوند زده است و تلاش می‌کند تا آنچه ایدئولوژی انقلاب اسلامی بر آن استقرار یافته را حفظ کند و استمرار بخشد. مسئله پژوهش حاضر این است که «چه نسبتی میان دو مفهوم مطالبه‌گری و جهاد تبیین در نظام اندیشگی آیت الله خامنه‌ای وجود دارد». روش جمع‌آوری اطلاعات، استنادی است و تحلیل داده‌ها نیز براساس روش تحلیل استنادی و با استفاده از آرای اندیشمندانی چون مانهایم در تحلیل نسبت ایدئولوژی و آرمان، اینگلهارت و روشه در تغییر نسلی و اجتماعی و سایر نظریه‌پردازان برای توضیح نسبت مفهومی مطالبه‌گری و تبیین حقیقت در اندیشه آیت الله خامنه‌ای انجام گرفته است. مطابق نتایج، در اندیشه آیت الله خامنه‌ای، جهاد تبیین به معنای ادراک ایدئولوژی انقلاب اسلامی در جامعه و مطالبه‌گری به معنای آرمان خواهی و پویایی مداوم در ایدئولوژی انقلاب اسلامی است.
تاریخ دریافت: ۱۴۰۲/۰۱/۲۴	کلیدواژه‌ها:
تاریخ بازنگری: ۱۴۰۲/۰۳/۱۶	آیت الله خامنه‌ای، انقلاب اسلامی،
تاریخ پذیرش: ۱۴۰۲/۰۳/۱۶	ایدئولوژی، تغییر اجتماعی، جهاد
تاریخ انتشار: ۱۴۰۲/۰۳/۱۶	تبیین، مطالبه‌گری.

استناد: عباسی شاهکوه، مهدی؛ غفاری هشجین، زاهد. (۱۴۰۲). نسبت مفهومی «جهاد تبیین حقیقت» و «مطالبه گری» در منظمه اندیشگی آیت الله خامنه‌ای.

فصلنامه علمی نظریه‌های اجتماعی متکران مسلمان، ۱۳(۱): ۳۷-۵۴. <https://doi.org/10.22059/jstmt.2023.355812.1596>

ناشر: مؤسسه انتشارات دانشگاه تهران. © نویسنگان.

<https://doi.org/10.22059/jstmt.2023.355812.1596>

۱. مقدمه و طرح مسئله

مسئله ایستایی ایدئولوژی‌ها به معنای انجماد دستگاه فکری نظام سیاسی، موضوع بغرنجی است که بهموجب بسته‌بودن ساختار تصمیم‌گیری و تصمیم‌سازی، تک‌طبقه‌بودن هیئت حاکم، فساد ساختار-کارگزار و البته با بروز تغییر نسلی و تغییرات اجتماعی حاصل از بروز تفکرات جدید، رسانه‌های داخلی و خارجی (بهویژه متخصص)، فناوری‌های نوین و... بروز یافته که نتیجه آن تضاد میان دولت و ملت، کاهش قدرت اقتصادی و احتمالاً سرکوب اجتماعی از سوی دولتها است؛ امری که در جوامع ساده کمتر رخ می‌دهد، اما در جوامعی با ساختارهای پیچیده بیشتر مشاهده می‌شود. شاهد این مدعای نیز نظام سیاسی پهلوی و قوع انقلاب اسلامی است.

انقلاب اسلامی با آرمان‌های عدالت، جمهوریت، قانون‌گرایی، عزت، استقلال، آزادی، اسلامیت و نظریه آن توانست به پیروزی بررسد و محمل نظام‌سازی نیز بر همین اساس پدیدار شد، اما هر نظام سیاسی چنان که گفته شد باید بتواند برای دستیابی به اهداف و آرمان‌های خود، از انجماد و تضاد میان خواسته‌های خود با خواسته‌های اجتماعی جلوگیری و قدرت اقتصادی و ادارکی خویش را به صورتی مداوم بازنمایی کند. در غیر این صورت ممکن است توان «کنترل اجتماعی» با چالش مواجه شود. درواقع ایدئولوژی‌ها به عنوان بایدها و نبایدهایی که از سوی دولت و نظام سیاسی تعیین می‌شود، جامعه را بر همان اساس، کنترل و به پیروی، همراهی و سازواری وامی دارد. این در حالی است که تضاد میان عناصر ایدئولوژیک با آرمان‌ها و خواسته‌های اجتماعی به رویارویی یا گستاخان میان دولت و جامعه منجر می‌شود.

در این راستا اما رهبر انقلاب اسلامی با طرح دو مفهوم «جهاد تبیین» و «مطلوبه گری» میان ایدئولوژی و آرمان پیوند می‌زند و می‌کوشد تا آنچه ایدئولوژی انقلاب اسلامی بر آن استقرار یافته را حفظ کند و استمرار بخشد. بر همین اساس پرسش اصلی نوشتار حاضر این است که «چه نسبتی میان دو مفهوم مطالبه‌گری و جهاد تبیین در نظام اندیشگی آیت‌الله خامنه‌ای وجود دارد». مطابق فرضیه تحقیق، «در اندیشه آیت‌الله خامنه‌ای، جهاد تبیین به معنای ادراک ایدئولوژی انقلاب اسلامی است و مطالبه‌گری به معنای آرمان‌خواهی و پویایی ایدئولوژی انقلاب اسلامی است».

۲. پیشینه پژوهش

درباره مفهوم جهاد تبیین، مقالاتی چند از سوی پژوهشگران به رشتۀ تحریر درآمده است. عزیزی و پیرانی (۱۴۰۱) در مقاله «کاربست نرم‌افزاری فضای مجازی در جهاد تبیین» به بحث فراگیری فضای مجازی و مخاطرات آن نسبت به سلطه نظام استکباری و جنگ نرم‌علیه جمهوری اسلامی پرداختند و بر ضرورت جهاد تبیین در این حوزه به عنوان مکمل و سلاح تأکید کردند. جدانی (۱۴۰۱) در مقاله «بایسته‌های مهارتی جهادگران تبیین از منظر اسلام» با درنظرگرفتن ضرورت پاسخ به شباهات به اصل جهاد تبیین پرداخت و بر ویژگی‌های علم و حکمت، انگیزه و دغدغه، تقوّا، انصاف، عدالت، صبر و شجاعت به عنوان الزامات و نیز مهارت‌های ارتقابی و روشی را از آیات قرآن به عنوان مهارت‌های مورد نیاز جهادگر تبیین معرفی کرد. حیائی و حیائی (۱۴۰۱) در مطالعه «گستره جهاد تبیین در اندیشه دفاعی امام خامنه‌ای» جهاد تبیین را مصدق نظریه دفاعی آیت‌الله خامنه‌ای به مثابه حفظ کیان اسلام دانست. عمانی، پورقهرمانی و بیگی (۱۴۰۱) در مقاله «جهاد تبیین؛ راهبردی پیشگیرانه در قابل تفکر اجباری ناشی از فناوری هارپ» با پرداختن به تفکر اجباری که قصد دارد از طریق فناوری هارپ ذهن بشر را تصرف کند تا به منافع خود دست یابد، جهاد تبیین را به مثابه استراتژی پیشگیرانه در برابر خطر مذکور معرفی کرد. قنبری (۱۴۰۰) در مقاله «تحلیلی بر جریان تطهیر حکومت پهلوی و واکاوی فرمان جهاد تبیین در تاریخ‌نگاری انقلاب اسلامی» به موضوع تهاجم ترکیبی علیه تاریخ انقلاب پرداخت و جهاد تبیین را مقابل آن دانست.

عیسی‌نیا (۱۳۹۹) در مطالعه «جهاد تبیین در زمانه جمهوری اسلامی ایران و نقش روحانیت در آن» نیز به مسئله سوژگی در جهاد تبیین پرداخت و روحانیت را به عنوان بزرگ‌ترین و قوی‌ترین نیروی اجتماعی در جامعه ایرانی، موظف به بر عهده‌گرفتن نقش تبیین گر اسلام و نظام اسلامی وصف کرد.

هدف از تحقیق حاضر، آشنایی با این بعد از اندیشه رهبری و فهم نگرش ایشان درمورد نسبت آرمان‌های اجتماعی با ایدئولوژی انقلاب اسلامی است. همچنان که ذکر شد، تابه‌حال مقالات و آثار مکتوب بسیاری در حوزه فهم اندیشه آیت‌الله خامنه‌ای تألیف شده است، اما از منظر ایدئولوژی‌آرمان به این اندیشه نگریسته نشده و همچنین دو مفهوم تبیین حقیقت و مطالبه‌گری در کنار هم معنا، تبیین و ادراک نشده است.

۳. چارچوب نظری

چارچوب نظری مقاله حاضر براساس ادبیات ایدئولوژی و آرمان، واپیش اجتماعی و تغییر اجتماعی البته با تأکید بر تغییر نسلی شکل گرفته است؛ به صورتی که نویسنده‌گان می‌کوشند از این مفاهیم در نسبت‌سنجی مفهومی «جهاد تبیین» و «مطالبه‌گری» بهره‌مند شوند. در ادامه مفاهیم بنیادین چارچوب نظری بررسی می‌شود.

۳-۱. ایدئولوژی و آرمان

دو مفهوم اصلی در این نوشتار «ایدئولوژی» و «آرمان» است. طبق دیدگاه مانهایم، برای ادراک «ایدئولوژی» و «آرمان» باید در احساسات و انگیزه‌های گروههایی که برای تسلط بر واقعیت تاریخی مبارزه می‌کنند، مشارکت داشت (مانهایم، ۱۳۸۰: ۲۶۲). با این وصف، هدف نهایی آرمان‌های اجتماعی را می‌توان پریشان ساختن هرگونه اعتقادی دانست که خواهان همنوایی با واقعیت موجود است (مانهایم، ۱۳۸۰: ۳۱۴-۳۱۵). از طرفی ایدئولوژی را می‌توان نظامی متصلب مشتمل بر مجموعه‌ای از عقاید سیاسی عمل مدار^۱ دستگاه حاکم درنظر گرفت (Scruton, 1982: 213); بنابراین ایدئولوژی از دو وحه اصلی مشروعیت‌بخشیدن و سپس استمره‌وحدت‌سازی برخوردار است (Scruton, 1982: 213). ایدئولوژی در راستای عمل سیاسی چهار نقش «توضیحی»، «ازرسیابی»، «جهت‌دهی» و «برنامه‌ای» را برای پیروان بر عهده می‌گیرد (بال و دگر^۲، ۱۳۸۶: ۷) و این ایدئولوژی‌ها هستند که مشخص می‌کنند ارزش و ضد ارزش چیست (وینست، ۱۳۸۶: ۳۲).

در برابر ایدئولوژی دولت‌ها که قوانین، ارزش‌ها و الزامات خاصی را مورد تأکید دارند، آرمان‌ها از درون جامعه و «قواعد مورد پسند اجتماعی» می‌جوشند (اصیل، ۱۳۹۳: ۱۷۴-۱۸۳). دولت در مصاف با این آرمان‌ها تلاش می‌کند سلطه‌اش را بی‌بدیل سازد و مشروعیت خود را بازیابد. زمانی که ایدئولوژی به تغییر و اصلاح روی می‌آورد ممکن است با تضاد، شکاف و منازعه با آرمان‌های اجتماعی مواجه شود (هانتینگتون، ۱۳۸۶: ۱۴). همچنین ایدئولوژی باید قابلیت دسترسی و اعتبار داشته باشد؛ امری که در گذر زمان می‌تواند مخدوش شود؛ چرا که آرمان‌ها به دلیل سیالیت می‌توانند هر روز دردرس جدیدی برای ایدئولوژی بیافرینند. ایدئولوژی‌ها در هنگام تولد، بر مدار آرمان‌های فraigir و مسلط درون جامعه شکل می‌گیرند و مدعی پاسخ عینی به این آرزوها هستند، اما از آنجا که آرمان‌ها داری خصوصیت سیالیت و پویایی هستند که با وجود مؤلفه‌هایی چون توسعه یا تغییرات نسلی (اینگل‌هارت و ولزل، ۱۳۸۹:

¹. Oriented Action

². Trance ball &Richard Dagger.

۱۴۶ - (۱۳۹۰)، روزآمد می‌شوند و احتمالاً تغییر می‌کنند، شرایط جدیدی پدیدار می‌شود که ایدئولوژی بر وفق، تناظر و سازش با آن‌ها حرکت نمی‌کند. درواقع ایدئولوژی دائماً از آرمان عقب می‌افتد و همین امر نارضایی اجتماعی را به همراه دارد.

۲-۳. کنترل اجتماعی

ایدئولوژی‌ها برای دستیابی به اهداف باید بتوانند منطبق بر هویت و ذات خود، نظام اجتماعی ایجاد کنند و به زبان ساده بتوانند مردم را به کاری که می‌خواهند وادارند. مفهوم کنترل اجتماعی ناظر بر این نکته هستند که «قراردادهای اجتماعی»^۱ همگی برساخته «نظم اجتماعی»^۲ هستند و هر کس برخلاف این قواعد رفتاری عمل کند، موجودی «غیرقانونی»^۳ است (Ngo, 2011). افزون بر این، مترادف منازعه سازمان‌های اجتماعی بر سر تخصیص آمرانه ارزش‌ها است (بلوم، ۱۳۷۲: ۵۷۳) که در دو قالب «ثبت»^۴ (پاداش) و «منفی»^۵ (تبییه) (Young, 1930) و «رسمی» (اقدامات حکومتی) و «غیررسمی» (فشار افکار عمومی) دسته‌بندی می‌شوند (Ross, 2009). در این راستا دولت می‌کوشد با استفاده از تمام ابزارهای ایدئولوژیکی چون نظام آموزشی و رسانه‌های نوین توان کنترل اجتماعی را مضاعف کند و به معناسازی دست بزند (فیسک، ۱۳۸۱: ۱۲۶-۱۱۷). در نگاهی دیگر، کنترل اجتماعی ارزش و اعتباری است که نهادهای اجتماعی بر سر کسب آن در محیط منازعه مبارزه می‌کنند. دولت در رقابت با سازمان‌های قادرمند اجتماعی برای نظم‌بخشیدن به امور و هدایت رفتار افراد جامعه باید بتواند راهبردهای بروزیستن کارآمدتر و جذاب‌تری (شامل نمادها، پاداش‌ها و مجازات‌ها) ارائه کند (Migdal, 1988: 23-24). سطوح بالای کنترل اجتماعی، توانایی و ظرفیت‌های دولت را در زمینه‌های مختلف از جمله مقابله با تهاجمات خارجی، استخراج منابع، بسیج و سازمان‌دهی مردم برای انجام تحول اجتماعی ارتقا می‌بخشد. در همین زمینه، میگдал شاخص‌های تقویت و ارتقای اجتماعی را شامل سه سطح می‌داند: «اطاعت» که لازم است اما حداقلی است، «مشارکت» که حیاتی است اما کافی نیست و «مشروعیت» یا سازواری میان خواست دولت و جامعه؛ چیزی که دولت به آن سخت محتاج است و با آن می‌تواند هزینه‌های سیاسی-اجتماعی را کاهش دهد و به اهداف خود بیندیشد (میگdal، ۱۳۹۵: ۷۶).

۳-۳. تغییر اجتماعی

مطابق تعریف روش، «تغییر اجتماعی عبارت است از تغییری قابل‌رؤیت در طول زمان بهصورتی که موقتی یا کم‌دسامن نباشد، بر روی ساخت یا وظایف سازمان اجتماعی یک جامعه اثر گذارد و جریان تاریخ آن را دگرگون نماید» (روشه، ۱۳۶۸: ۲۶). تغییرات اجتماعی و فرهنگی محصول تحولات درونی و بیرونی جوامع است که بهصورت معمول تحت تأثیر فناوری‌های صنعتی، اختراقات، اکتشافات، تحولات جهانی، اندیشه‌های فلسفی و آرمان‌ها، انقلاب‌های سیاسی، تحولات اقتصادی و تغییر شیوه تولید، تغییر نسلی، رسانه‌ها و تبلیغات رقیان اعم از گروه‌های معاند دولت یا دولتهای خارجی رخ می‌دهد. بدین معنا که ارزش‌های مورد پذیرش جامعه جای خود را با ارزش‌های جدیدی عوض می‌کند که تا پیش از آن، چندان قابل‌پذیرش نبوده‌اند. تغییر اجتماعی یا فرهنگی به این معنا است که فرهنگ بهمثابه نظمی ساختاری حامل معانی است که این معانی قوانین اجتماعی را تولید می‌کنند و بهصورت الگویی قابل‌تقلید ارائه

¹. Social Contracts

². Social Order

³. Illegal

⁴. Positive

⁵. Negative

می‌دهند (باکاک^۱، ۱۳۹۰: ۳۴۸). تغییر اجتماعی را می‌توان در دو نوع کلی «از بالا» که به خواست دولت صورت می‌گیرد و «از پایین» که به موجب تغییرات درونی برمبنای خواست اجتماعی و طبقات یا نسل‌های جدید به دنبال تغییرات اقتصادی، فناورانه، مذهبی و... صورت می‌پذیرد. اگر ایدئولوژی‌ها بتوانند تغییر اجتماعی مورد انتظار خود را در هماهنگی و انطباق با آرمان‌های اجتماعی قرار دهد، انگیزه توافق دولت و جامعه حاصل می‌شود. در غیر این صورت شکاف، تضاد و منازعه را در پی خواهد داشت. هانتینگتون، در باب اصلاحات و تغییرات اجتماعی معتقد است رابطه میان اصلاح اجتماعی و ثبات سیاسی به رابطه میان رشد اقتصادی و استواری سیاسی شبیه است. در برخی شرایط، اصلاحات اجتماعی می‌توانند تنש‌ها را کاهش دهند و به جای دگرگونی خشونت‌آمیز، تغییر مسالمات‌آمیز را در پی داشته باشند، اما به هر ترتیب، امکان دارد اصلاح اجتماعی به تشديد تنش‌ها و بروز خشونتها دامن بزند و حتی زمینه‌ساز انقلاب شود (هانتینگتون، ۱۳۸۶: ۱۴). ایدئولوژی‌ای که در جامعه به همنوایی و همدلی جامعه نائل آید، چالش جدی نخواهد داشت. اما زمانی که گفتمان یا ایدئولوژی دولتی در تضاد با معانی پذیرفته شده جامعه به تغییر اجتماعی پیردادزد، با مقاومت اجتماعی مواجه خواهد شد. در این میان تغییر نسلی جایگاه مهمی دارد. تجربه زیسته متفاوت (در زمان جنگ با صلح، در زمان رفاه با فقر) نسل‌ها، رفتارها و ارزش‌ها را متفاوت می‌سازد (روشه، ۱۳۶۸: ۱۴۰). نسل دوران رفاه به دنبال «استقلال» و «ابزار وجود» است و مانند نسل دوران فقر در پی بقا نیست (اینگل‌هارت و ولزل، ۱۳۸۹: ۱۳۹-۱۴۶).

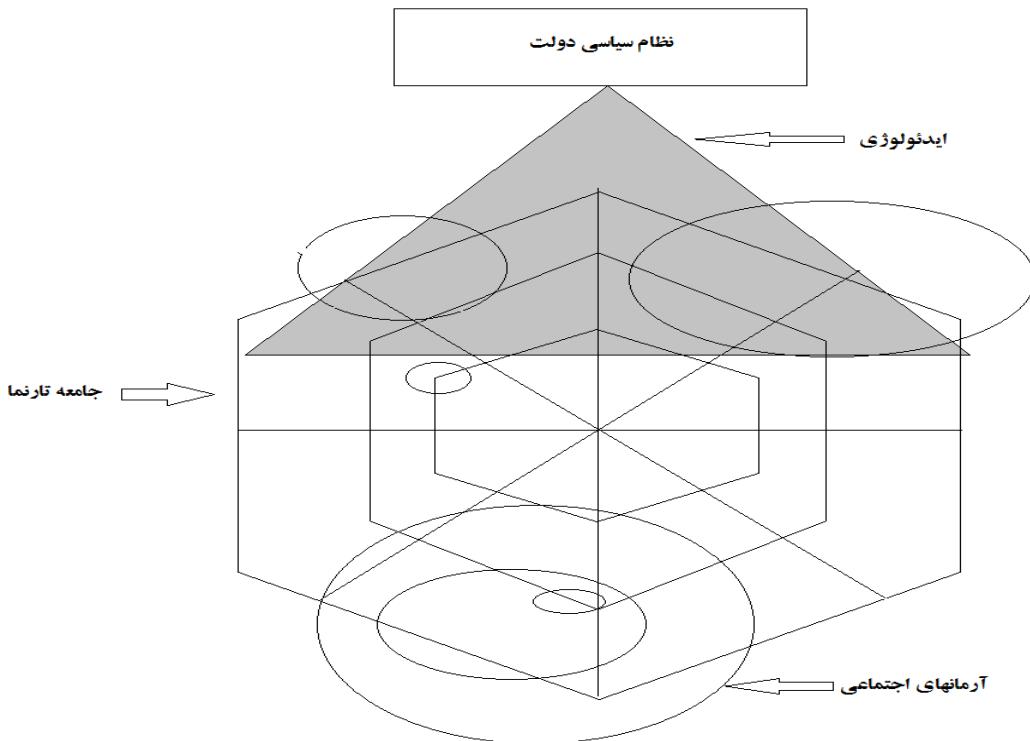
بر این مبنای کار ایدئولوژی در هویت‌سازی دشوار می‌شود. ایدئولوژی معمولاً در انجامداد به سر می‌برد و به همین دلیل نیز در جوامع پیچیده سازمان‌های اجتماعی متکرند و بنابراین آرمان‌ها و خواسته‌های اجتماعی نیز گوناگون و البته عامل تغییر نسلی و اجتماعی هستند. حاصل این وضعیت چنان‌که در تصویر زیر نیز قابل مشاهده است، بیرون افتادن بخشی از آرمان‌ها از حیطه ایدئولوژی است. به هر میزان که ایدئولوژی‌ها بتوانند درک بهتری از جامعه به دست دهند و به وضعیت پویایی برستند، ایدئولوژی توان پوششی بیشتری نسبت به خواسته‌های اجتماعی خواهد داشت. این بدان معنا نیست که ایدئولوژی‌ها از اصول خود بگذرند، اما می‌توانند با اقتاع اجتماعی نظام معنایی خود را شکل دهند و قدرت و پایش اجتماعی حداکثری داشته باشند. هرچند باز هم در جامعه‌ای شبکه‌ای^۲ که خواسته‌ها گاه متضاد و معارض است، یک پوشش کامل از سوی ایدئولوژی صورت نمی‌پذیرد.

در نوشتار حاضر، «جهاد تبیین» نوعی از «کنترل اجتماعی» است که به معنای فهم از ایدئولوژی، اصول و عناصر ایدئولوژی در راستای حرکت انقلاب اسلامی است؛ چرا که در غیر این صورت، تضاد میان دولت و ملت و تباین میان ایدئولوژی و آرمان‌های اجتماعی امری محتمل خواهد بود. مفهوم «مطلوبه‌گری» اما به آرمان‌های اجتماعی ارتباط می‌یابد؛ به صورتی که سیاست، پویندگی و روزآمدی انقلاب اسلامی را عینیت می‌بخشد؛ چرا که مطالبات اجتماعی در ایدئولوژی انقلاب بازنمایی می‌شود. این بدان معنا است که

¹. Robert Backa

². weblike society؛ جوی میگدال جوامع در مسیر توسعه را دارای ماهیتی شبکه‌ای و چندساخت می‌داند. این شبکه‌ها مرکب از سازمان‌های اجتماعی هستند که هر کدام به شکل مستقل، از قدرت و آزادی عمل زیادی برای کنترل اجتماعی برخوردارند. ظرفیت یا توانایی دولتها به ویژه توانایی آن‌ها برای اجرای سیاست‌های مورد نظر به ویژه کنترل، تغییر و بسیج اجتماعی به ساختار جامعه مربوط است. ناکارآمدی رهبران دولتی که با موانع نفوذناپذیری برای اعمال سلطه دولت مواجه می‌شوند، ناشی از ماهیت جامعه‌ای قدرتمند است که رودرروی آن‌ها قرار دارد. به عبارت دیگر ناشی از مقاومتی است که الیگارشی‌ها و نخبگان محلی سنتی مانند رؤسای سازمان‌ها، زمین‌داران، کارفرمایان، رؤسای قابله، دهقانان ثروتمند، زعیم، آقا یا مردان قدرتمند از طریق سازمان‌های اجتماعی‌شان اعمال می‌کنند. به طور کلی در جامعه شبکه‌ای سرجمع اقتدار ممکن است بالا باشد ولی اعمال آن چندپاره، متفرق و پراکنده است (Migdal، 1988: 233-237).

انقلاب اسلامی تلاش می‌کند تا از ایستایی و انجماد فاصله بگیرد و چون عناصر ایدئولوژی خود را در پیوند با فطرت انسانی می‌بیند، محاطه‌ری تغییر اجتماعی و تغییر نسلی را به چشم فرست می‌نگرد.

نmodar 1. الگوی نظری تسلط ناتمام ایدئولوژی بر آرمان‌های اجتماعی در جامعه شبکه‌ای
منبع: یافته‌های تحقیق

۴. روشن پژوهش

روش جمع‌آوری اطلاعات، اسنادی است. روش تحلیل داده‌ها نیز تحلیل کیفی اسنادی بیانات رهبر انقلاب اسلامی است. در همین راستا از آرای اندیشمندانی چون مانهایم در تحلیل نسبت ایدئولوژی (تبیین) و آرمان (مطلوبه‌گری)، اینگلهارت و روشه در تغییر نسلی و اجتماعی و نظریات میگدال و دیگران در بحث «واباپیش اجتماعی» بهره گرفته شده است.

۵. یافته‌های پژوهش

مطابق آنچه در بخش نظری مقاله گفته شد، جهاد تبیین و مطالبه‌گری مفاهیمی عمیق هستند که با مفهوم ایدئولوژی و آرمان در تناظرند. در اینجا مفهوم جهاد تبیین در اندیشه آیت‌الله خامنه‌ای با مفهوم ایدئولوژی و واپايش اجتماعی ادراک می‌شود و مفهوم مطالبه‌گری نیز با تغییر اجتماعی و آرمان مورد تحلیل قرار می‌گیرد.

۱-۵. جهاد تبیین به مثابه ادراک ایدئولوژی

۱-۵-۱. چیستی و چرایی جهاد تبیین

جهاد تبیین حقایق، مفهومی چندبعدی در منظر رهبر انقلاب است. این مفهوم برگرفته از آموزه‌های قرآنی و حدیثی است: «چرا می‌گوییم جهاد، جهاد تبیین؟ این گرفته شده است از کلام امیرالمؤمنین علیه السلام؛ امیرالمؤمنین در آن وصیت معروف خودشان به حسین (علیه‌هم السلام) که خطاب به آن‌ها است - متنها می‌فرمایند «وَ مَنْ بَلَّغَهُ كِتَابِي؟»؛ یعنی بنده و شما هم مخاطب این وصیت هستیم - از جمله چیزهایی که می‌فرمایند: وَ اللَّهُ اللَّهُ فِي الْجِهَادِ يَا مَوْالِكُمْ وَ أَنْفُسِكُمْ وَ أَسْبَطَكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ (خامنه‌ای، ۱۴۰۰ الف). از این منظر، تبیین و روشن کردن حقیقت با زبان و کلام خود جهاد است؛ چرا که در امر هدایت‌گری کار کرد دارد. در واقع روشن شدن حقیقت که به معنای جهل‌زادی و علم‌افزایی^۱ است، مقدمات هدایت انسان به طریق حق را میسر خواهد ساخت. امری که هدف عالی بعثت انبیای الهی و نیز غایت اصلی انقلاب اسلامی وصف می‌شود: «كَتَابٌ أَنزَلْنَاهُ إِلَيْكُمْ مُّنَارَكٌ لِيَدِبُرُوا آيَاتِهِ وَ لِيَتَذَكَّرَ أُولُو الْأَلْبَابِ» (سوره ص، آیه ۲۹). از منظر امام علی علیه السلام نیز آنچه از مهم‌ترین وظایف حکمران جامعه اسلامی است، همانا رشد و تعالی و هدایت مردم است که در خطبه‌هایی از نهج البلاغه مانند خطبه ۱، ۲، ۲۰، ۲۱، ۲۷، ۳۲، ۴۲، ۵۳، ۶۳، ۷۴، ۸۳، ۸۶، ۹۹، ۱۰۳، ۱۱۱، ۱۳۳، ۱۵۷، ۱۶۷، ۱۷۷، ۱۸۷، ۱۹۷، ۲۰۷، ۲۱۷، ۲۲۷، ۲۳۷، ۲۴۷، ۲۵۷، ۲۶۷، ۲۷۷، ۲۸۷، ۲۹۷، ۳۰۷، ۳۱۷، ۳۲۷، ۳۳۷، ۳۴۷، ۳۵۷، ۳۶۷، ۳۷۷، ۳۸۷، ۳۹۷، ۴۰۷، ۴۱۷، ۴۲۷، ۴۳۷، ۴۴۷، ۴۵۷، ۴۶۷، ۴۷۷، ۴۸۷، ۴۹۷، ۵۰۷، ۵۱۷، ۵۲۷، ۵۳۷، ۵۴۷، ۵۵۷، ۵۶۷، ۵۷۷، ۵۸۷، ۵۹۷، ۶۰۷، ۶۱۷، ۶۲۷، ۶۳۷، ۶۴۷، ۶۵۷، ۶۶۷، ۶۷۷، ۶۸۷، ۶۹۷، ۷۰۷، ۷۱۷، ۷۲۷، ۷۳۷، ۷۴۷، ۷۵۷، ۷۶۷، ۷۷۷، ۷۸۷، ۷۹۷، ۸۰۷، ۸۱۷، ۸۲۷، ۸۳۷، ۸۴۷، ۸۵۷، ۸۶۷، ۸۷۷، ۸۸۷، ۸۹۷، ۹۰۷، ۹۱۷، ۹۲۷، ۹۳۷، ۹۴۷، ۹۵۷، ۹۶۷، ۹۷۷، ۹۸۷، ۹۹۷، ۱۰۰۷، ۱۰۱۷، ۱۰۲۷، ۱۰۳۷، ۱۰۴۷، ۱۰۵۷، ۱۰۶۷، ۱۰۷۷، ۱۰۸۷، ۱۰۹۷، ۱۱۰۷، ۱۱۱۷، ۱۱۲۷، ۱۱۳۷، ۱۱۴۷، ۱۱۵۷، ۱۱۶۷، ۱۱۷۷، ۱۱۸۷، ۱۱۹۷، ۱۲۰۷، ۱۲۱۷، ۱۲۲۷، ۱۲۳۷، ۱۲۴۷، ۱۲۵۷، ۱۲۶۷، ۱۲۷۷، ۱۲۸۷، ۱۲۹۷، ۱۳۰۷، ۱۳۱۷، ۱۳۲۷، ۱۳۳۷، ۱۳۴۷، ۱۳۵۷، ۱۳۶۷، ۱۳۷۷، ۱۳۸۷، ۱۳۹۷، ۱۴۰۷، ۱۴۱۷، ۱۴۲۷، ۱۴۳۷، ۱۴۴۷، ۱۴۵۷، ۱۴۶۷، ۱۴۷۷، ۱۴۸۷، ۱۴۹۷، ۱۴۱۰، ۱۴۱۳، ۱۴۱۴، ۱۴۱۵، ۱۴۱۶، ۱۴۱۷، ۱۴۱۸، ۱۴۱۹، ۱۴۲۰، ۱۴۲۱، ۱۴۲۲، ۱۴۲۳، ۱۴۲۴، ۱۴۲۵، ۱۴۲۶، ۱۴۲۷، ۱۴۲۸، ۱۴۲۹، ۱۴۳۰، ۱۴۳۱، ۱۴۳۲، ۱۴۳۳، ۱۴۳۴، ۱۴۳۵، ۱۴۳۶، ۱۴۳۷، ۱۴۳۸، ۱۴۳۹، ۱۴۴۰، ۱۴۴۱، ۱۴۴۲، ۱۴۴۳، ۱۴۴۴، ۱۴۴۵، ۱۴۴۶، ۱۴۴۷، ۱۴۴۸، ۱۴۴۹، ۱۴۴۱۰، ۱۴۴۱۳، ۱۴۴۱۴، ۱۴۴۱۵، ۱۴۴۱۶، ۱۴۴۱۷، ۱۴۴۱۸، ۱۴۴۱۹، ۱۴۴۲۰، ۱۴۴۲۱، ۱۴۴۲۲، ۱۴۴۲۳، ۱۴۴۲۴، ۱۴۴۲۵، ۱۴۴۲۶، ۱۴۴۲۷، ۱۴۴۲۸، ۱۴۴۲۹، ۱۴۴۳۰، ۱۴۴۳۱، ۱۴۴۳۲، ۱۴۴۳۳، ۱۴۴۳۴، ۱۴۴۳۵، ۱۴۴۳۶، ۱۴۴۳۷، ۱۴۴۳۸، ۱۴۴۳۹، ۱۴۴۳۱۰، ۱۴۴۳۱۳، ۱۴۴۳۱۴، ۱۴۴۳۱۵، ۱۴۴۳۱۶، ۱۴۴۳۱۷، ۱۴۴۳۱۸، ۱۴۴۳۱۹، ۱۴۴۳۲۰، ۱۴۴۳۲۱، ۱۴۴۳۲۲، ۱۴۴۳۲۳، ۱۴۴۳۲۴، ۱۴۴۳۲۵، ۱۴۴۳۲۶، ۱۴۴۳۲۷، ۱۴۴۳۲۸، ۱۴۴۳۲۹، ۱۴۴۳۳۰، ۱۴۴۳۳۱، ۱۴۴۳۳۲، ۱۴۴۳۳۳، ۱۴۴۳۳۴، ۱۴۴۳۳۵، ۱۴۴۳۳۶، ۱۴۴۳۳۷، ۱۴۴۳۳۸، ۱۴۴۳۳۹، ۱۴۴۳۳۱۰، ۱۴۴۳۳۱۳، ۱۴۴۳۳۱۴، ۱۴۴۳۳۱۵، ۱۴۴۳۳۱۶، ۱۴۴۳۳۱۷، ۱۴۴۳۳۱۸، ۱۴۴۳۳۱۹، ۱۴۴۳۳۲۰، ۱۴۴۳۳۲۱، ۱۴۴۳۳۲۲، ۱۴۴۳۳۲۳، ۱۴۴۳۳۲۴، ۱۴۴۳۳۲۵، ۱۴۴۳۳۲۶، ۱۴۴۳۳۲۷، ۱۴۴۳۳۲۸، ۱۴۴۳۳۲۹، ۱۴۴۳۳۳۰، ۱۴۴۳۳۳۱، ۱۴۴۳۳۳۲، ۱۴۴۳۳۳۳، ۱۴۴۳۳۳۴، ۱۴۴۳۳۳۵، ۱۴۴۳۳۳۶، ۱۴۴۳۳۳۷، ۱۴۴۳۳۳۸، ۱۴۴۳۳۳۹، ۱۴۴۳۳۳۱۰، ۱۴۴۳۳۳۱۳، ۱۴۴۳۳۳۱۴، ۱۴۴۳۳۳۱۵، ۱۴۴۳۳۳۱۶، ۱۴۴۳۳۳۱۷، ۱۴۴۳۳۳۱۸، ۱۴۴۳۳۳۱۹، ۱۴۴۳۳۳۲۰، ۱۴۴۳۳۳۲۱، ۱۴۴۳۳۳۲۲، ۱۴۴۳۳۳۲۳، ۱۴۴۳۳۳۲۴، ۱۴۴۳۳۳۲۵، ۱۴۴۳۳۳۲۶، ۱۴۴۳۳۳۲۷، ۱۴۴۳۳۳۲۸، ۱۴۴۳۳۳۲۹، ۱۴۴۳۳۳۳۰، ۱۴۴۳۳۳۳۱، ۱۴۴۳۳۳۳۲، ۱۴۴۳۳۳۳۳، ۱۴۴۳۳۳۳۴، ۱۴۴۳۳۳۳۵، ۱۴۴۳۳۳۳۶، ۱۴۴۳۳۳۳۷، ۱۴۴۳۳۳۳۸، ۱۴۴۳۳۳۳۹، ۱۴۴۳۳۳۳۱۰، ۱۴۴۳۳۳۳۱۳، ۱۴۴۳۳۳۳۱۴، ۱۴۴۳۳۳۳۱۵، ۱۴۴۳۳۳۳۱۶، ۱۴۴۳۳۳۳۱۷، ۱۴۴۳۳۳۳۱۸، ۱۴۴۳۳۳۳۱۹، ۱۴۴۳۳۳۳۲۰، ۱۴۴۳۳۳۳۲۱، ۱۴۴۳۳۳۳۲۲، ۱۴۴۳۳۳۳۲۳، ۱۴۴۳۳۳۳۲۴، ۱۴۴۳۳۳۳۲۵، ۱۴۴۳۳۳۳۲۶، ۱۴۴۳۳۳۳۲۷، ۱۴۴۳۳۳۳۲۸، ۱۴۴۳۳۳۳۲۹، ۱۴۴۳۳۳۳۳۰، ۱۴۴۳۳۳۳۳۱، ۱۴۴۳۳۳۳۳۲، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳، ۱۴۴۳۳۳۳۳۴، ۱۴۴۳۳۳۳۳۵، ۱۴۴۳۳۳۳۳۶، ۱۴۴۳۳۳۳۳۷، ۱۴۴۳۳۳۳۳۸، ۱۴۴۳۳۳۳۳۹، ۱۴۴۳۳۳۳۳۱۰، ۱۴۴۳۳۳۳۳۱۳، ۱۴۴۳۳۳۳۳۱۴، ۱۴۴۳۳۳۳۳۱۵، ۱۴۴۳۳۳۳۳۱۶، ۱۴۴۳۳۳۳۳۱۷، ۱۴۴۳۳۳۳۳۱۸، ۱۴۴۳۳۳۳۳۱۹، ۱۴۴۳۳۳۳۳۲۰، ۱۴۴۳۳۳۳۳۲۱، ۱۴۴۳۳۳۳۳۲۲، ۱۴۴۳۳۳۳۳۲۳، ۱۴۴۳۳۳۳۳۲۴، ۱۴۴۳۳۳۳۳۲۵، ۱۴۴۳۳۳۳۳۲۶، ۱۴۴۳۳۳۳۳۲۷، ۱۴۴۳۳۳۳۳۲۸، ۱۴۴۳۳۳۳۳۲۹، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۰، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۱، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۲، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۳، ۱۴۴۳۳۳۳۳۴، ۱۴۴۳۳۳۳۳۵، ۱۴۴۳۳۳۳۳۶، ۱۴۴۳۳۳۳۳۷، ۱۴۴۳۳۳۳۳۸، ۱۴۴۳۳۳۳۳۹، ۱۴۴۳۳۳۳۳۱۰، ۱۴۴۳۳۳۳۳۱۳، ۱۴۴۳۳۳۳۳۱۴، ۱۴۴۳۳۳۳۳۱۵، ۱۴۴۳۳۳۳۳۱۶، ۱۴۴۳۳۳۳۳۱۷، ۱۴۴۳۳۳۳۳۱۸، ۱۴۴۳۳۳۳۳۱۹، ۱۴۴۳۳۳۳۳۲۰، ۱۴۴۳۳۳۳۳۲۱، ۱۴۴۳۳۳۳۳۲۲، ۱۴۴۳۳۳۳۳۲۳، ۱۴۴۳۳۳۳۳۲۴، ۱۴۴۳۳۳۳۳۲۵، ۱۴۴۳۳۳۳۳۲۶، ۱۴۴۳۳۳۳۳۲۷، ۱۴۴۳۳۳۳۳۲۸، ۱۴۴۳۳۳۳۳۲۹، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۰، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۱، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۲، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۳، ۱۴۴۳۳۳۳۳۴، ۱۴۴۳۳۳۳۳۵، ۱۴۴۳۳۳۳۳۶، ۱۴۴۳۳۳۳۳۷، ۱۴۴۳۳۳۳۳۸، ۱۴۴۳۳۳۳۳۹، ۱۴۴۳۳۳۳۳۱۰، ۱۴۴۳۳۳۳۳۱۳، ۱۴۴۳۳۳۳۳۱۴، ۱۴۴۳۳۳۳۳۱۵، ۱۴۴۳۳۳۳۳۱۶، ۱۴۴۳۳۳۳۳۱۷، ۱۴۴۳۳۳۳۳۱۸، ۱۴۴۳۳۳۳۳۱۹، ۱۴۴۳۳۳۳۳۲۰، ۱۴۴۳۳۳۳۳۲۱، ۱۴۴۳۳۳۳۳۲۲، ۱۴۴۳۳۳۳۳۲۳، ۱۴۴۳۳۳۳۳۲۴، ۱۴۴۳۳۳۳۳۲۵، ۱۴۴۳۳۳۳۳۲۶، ۱۴۴۳۳۳۳۳۲۷، ۱۴۴۳۳۳۳۳۲۸، ۱۴۴۳۳۳۳۳۲۹، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۰، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۱، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۲، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۳، ۱۴۴۳۳۳۳۳۴، ۱۴۴۳۳۳۳۳۵، ۱۴۴۳۳۳۳۳۶، ۱۴۴۳۳۳۳۳۷، ۱۴۴۳۳۳۳۳۸، ۱۴۴۳۳۳۳۳۹، ۱۴۴۳۳۳۳۳۱۰، ۱۴۴۳۳۳۳۳۱۳، ۱۴۴۳۳۳۳۳۱۴، ۱۴۴۳۳۳۳۳۱۵، ۱۴۴۳۳۳۳۳۱۶، ۱۴۴۳۳۳۳۳۱۷، ۱۴۴۳۳۳۳۳۱۸، ۱۴۴۳۳۳۳۳۱۹، ۱۴۴۳۳۳۳۳۲۰، ۱۴۴۳۳۳۳۳۲۱، ۱۴۴۳۳۳۳۳۲۲، ۱۴۴۳۳۳۳۳۲۳، ۱۴۴۳۳۳۳۳۲۴، ۱۴۴۳۳۳۳۳۲۵، ۱۴۴۳۳۳۳۳۲۶، ۱۴۴۳۳۳۳۳۲۷، ۱۴۴۳۳۳۳۳۲۸، ۱۴۴۳۳۳۳۳۲۹، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۰، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۱، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۲، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۳، ۱۴۴۳۳۳۳۳۴، ۱۴۴۳۳۳۳۳۵، ۱۴۴۳۳۳۳۳۶، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۷، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۸، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۹، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۱۰، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۱۳، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۱۴، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۱۵، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۱۶، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۱۷، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۱۸، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۱۹، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۲۰، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۲۱، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۲۲، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۲۳، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۲۴، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۲۵، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۲۶، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۲۷، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۲۸، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۲۹، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۳۰، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۳۱، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۳۲، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۳۳، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۴، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۵، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۶، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۳۷، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۸، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۹، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۱۰، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۱۳، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۱۴، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۱۵، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۱۶، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۱۷، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۱۸، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۱۹، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۲۰، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۲۱، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۲۲، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۲۳، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۲۴، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۲۵، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۲۶، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۲۷، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۲۸، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۲۹، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۳۰، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۳۱، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۳۲، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۳۳، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۴، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۵، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۶، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۳۷، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۸، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۹، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۱۰، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۱۳، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۱۴، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۱۵، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۱۶، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۱۷، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۱۸، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۱۹، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۲۰، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۲۱، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۲۲، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۲۳، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۲۴، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۲۵، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۲۶، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۲۷، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۲۸، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۲۹، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۳۰، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۳۱، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۳۲، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۳۳، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۴، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۵، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۶، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۳۷، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۳۸، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۹، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۱۰، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۱۳، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۱۴، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۱۵، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۱۶، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۱۷، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۱۸، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۱۹، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۲۰، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۲۱، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۲۲، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۲۳، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۲۴، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۲۵، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۲۶، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۲۷، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۲۸، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۲۹، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۳۰، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۳۱، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۳۲، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۳۳، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۴، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۵، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۶، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۳۷، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۸، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۹، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۱۰، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۱۳، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۱۴، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۱۵، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۱۶، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۱۷، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۱۸، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۱۹، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۲۰، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۲۱، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۲۲، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۲۳، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۲۴، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۲۵، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۲۶، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۲۷، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۲۸، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۲۹، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۳۰، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۳۱، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۳۲، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۳۳، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۴، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۵، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۶، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۳۷، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۸، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۹، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۱۰، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۱۳، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۱۴، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۱۵، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۱۶، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۱۷، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۱۸، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۱۹، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۲۰، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۲۱، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۲۲، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۲۳، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۲۴، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۲۵، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۲۶، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۲۷، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۲۸، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۲۹، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۳۰، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۳۱، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۳۲، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۳۳، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۴، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۵، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۶، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۳۷، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۸، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۹، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۱۰، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۱۳، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۱۴، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۱۵، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۱۶، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۱۷، ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۱۸، ۱۴۴۳

معارف اسلامی و در خدمت قرار گرفتن دین برای مطامع و لذایذ دنیوی بود. بر همین مبنای امام علی علیه السلام نیز بیشترین سعی خود را معطوف به مبارزة نرم و سخت با این طایفه قرار داد. از منظر آیت‌الله خامنه‌ای، بنی‌امیه مروج جاهلیت اولی و غرب نیز مروج جاهلیت مدرن است که از جمله ویژگی‌های مشترک این دو جاهلیت تاریخی «خودخواهی»، «بی‌بندوباری» و «ازادی لجام‌گسیخته» است (خامنه‌ای، ۱۳۹۴). جهاد تبیین در تقابل با جنگی است که جاهلیت مدرن با ایدئولوژی انقلاب اسلامی به راه می‌اندازد و می‌کوشد از طریق وارونگی حقایق، به تهاجم خاموش دست بزند. در اندیشه رهبری، تحریم‌های مختلفی که غرب به ایران تحمیل کرده به وسیله تحریف حقیقت صورت می‌گیرد که برای تقابل با آن باید به تبیین حقیقت پرداخت: «امروز یک سیاست قطعی رسانه‌های معاند جمهوری اسلامی و معاند اسلام این است که واقعیتها را تحریف کنند و مشغول‌اند؛ دائم دارند کار تحويل می‌دهند در تحریف واقعیتها و دروغ‌پردازی» (خامنه‌ای، ۱۴۰۰ ب). وارونه‌نمایی‌های دشمن در دیدگاه رهبری با ظرافت بسیار و در شباهت با حقیقت صورت می‌گیرد. برای همین نیز نام آن «شببه» است؛ چرا که بسیار شبیه به حقیقت جلوه می‌کند. درواقع کار اصلی و ضرورت اصلی که جهاد تبیین صورت می‌دهد، ختنی‌سازی شبهاتی است که همچون ویروسی قادر تمند و سریع پراکنده می‌شود و آلوهه می‌سازد: «بعضی‌ها در مقابل تیر و شمشیر ایستادند، در مقابل شببه نتوانستند باشیستند» (خامنه‌ای، ۱۴۰۱ الف).

همچنان که میگذال درمورد کنترل یا واپایش اجتماعی می‌گوید، دولتها برای رسیدن به اهداف مورد نظر به چیزی بیشتر از اطاعت و مشارکت محتاج هستند. مشروعیت و به بیان دقیق‌تر «سازوواری» یا «همدلی» اجتماعی با اصول و اهداف ایدئولوژی سبب افزایش سطح کنترل اجتماعی و افزایش قدرت خواهد شد. رهبر انقلاب اسلامی نیز با تفاوت قائل‌شدن میان انقلاب اسلامی با سایر انقلاب‌ها و نهضتها، به حضور و همراهی مردم تأکید می‌کند. یعنی صرف اطاعت و مشارکت را ناکافی و همدلی مردم را رکن اصلی رسیدن به اهداف والای انقلاب اسلامی از جمله تمدن اسلامی^۱ می‌داند. البته این نکته نباید مغفول بماند که رهبران انقلاب اسلامی با تعریف رسالت الهی برای خویش و هم‌هدفی میان بعثت انبیا و نهضت اسلامی در ایران، بر اصل هدایت مردم و تعالی آنان تأکید دارند. این بدان معنا است که انقلاب اسلامی قدرت را هدف قرار نمی‌دهد که براساس آن کنترل اجتماعی صورت دهد، بلکه کنترل اجتماعی در تناظر با هدف الهی معنا می‌یابد: «استمرار یک حرکت، کلید پیروزی آن حرکت است. اگر چنانچه حرکتی آغاز بشود و نتواند استمرار پیدا کند، نتواند گام‌های بعدی را مرتب بعد از گام اول بردارد، این حرکت عقیم خواهد ماند، باطل خواهد شد، بی‌اثر خواهد شد. ما نهضتها و انقلاب‌هایی را در دنیا سراغ داریم که این‌ها خوب شروع شدند، گام‌های مهمی هم برداشتند، متنهای به پیروزی دست پیدا نکردند؛ چرا؟ چون اصحاب نهضت... از راه رفتن و از ادامه مسیر منصرف شدند.» ایشان در ادامه به جایگاه تبیینی و هدایتگر امام خمینی پس از پیروزی انقلاب اشاره می‌کند و این اقدام را که سبب همراهی مردم می‌شد، عامل اصلی تداوم انقلاب عنوان می‌کند: «در منطق امام بزرگوار هم یکی از امehات سیاست‌های انقلابی امام بود. بعد از پیروزی انقلاب و بعد از شکل‌گیری نظام اسلامی، همه همت امام عظیم الشأن این بود که این حرکت استمرار پیدا کند. بیانات روشنگر امام، بی‌درپی به همه روحیه می‌داد، راه را نشان می‌داد، هدف‌ها را به یاد مردم می‌آورد که فراموش نکنند هدف این مبارزه و هدف این حرکت چیست و همه را به حرکت درمی‌آورد... این موجب شد که ترفندهای دشمنان ختنی بشود و انقلاب زنده نگه داشته بشود» (خامنه‌ای، ۱۴۰۰ ج).

^۱. عبدالحسین خسروپناه در توصیف اندیشه تمدنی معتقد است هردو عنصر پویایی و بازی اسلام را در خود جمع کرده و دارای منطقی هماهنگ است؛ چرا که نگرشی نظام‌مند به معرفت دینی دارد، در حوزه فهم دین اصول‌گرا است، به توسعه‌گرایی در حوزه تحقق دینی تأکید دارد، بر تکامل در روش اجتهداد صحه می‌گذارد و در روش علوم قائل به تجدیدنظر است. به ضرورت تدوین الگوی اجتماعی و پیریزی تمدن نوین اسلامی نیز وقوف دارد (خسروپناه، ۱۳۹۱: ۱۰-۱۱).

۵-۱-۲. محتوای جهاد تبیین (ایدئولوژی انقلاب اسلامی)

جهاد تبیین برمبنای رویکرد رهبر انقلاب دو بعد سلبی و ايجابی دارد که در بعد سلبی باید اقدامات دشمن خنثی شود و در بعد ايجابی نیز منطق و اهداف ایدئولوژی انقلاب اسلامی تبیین و با روش‌های مختلفی ارائه شود. گفته شد که ایدئولوژی را می‌توان خواستهای نظام سیاسی دانست که براساس آن می‌خواهد وجوهی از رویکردها را مطابق هستی‌شناسی و معرفت‌شناسی خود اصلاح یا تغییر دهد و البته در کنترل درآورد. ایدئولوژی انقلاب بهمن ۵۷ با آرمان‌های استقلال خواهی، آزادی خواهی، اسلام‌خواهی، دموکراسی خواهی، عزت‌خواهی و قانون‌گرایی متولد شد. آنچه ایدئولوژی انقلاب اسلامی به رهبری امام خمینی دنبال می‌کرد، حفظ هویت اسلامی و ساخت نظام سیاسی فراگیر با محوریت معارف، مبانی و اهداف متعالی دینی بود. این ایدئولوژی را می‌توان مبتنی بر عقلانیت وحی‌پذیری توصیف کرد که برخلاف مدرنیته و عقلانیت خودبینیاد، قائل به اومانیسم و سکولاریسم در حیات انسانی نیست و تمامی ساختهای زندگی را در نسبت عقل با وحی الهی تعریف می‌کند. از این منظر بر علم حصولی و حضوری اشعار داشته و وحی و عقل را در تباین یکدیگر تعریف نمی‌کند. اگرچه برای عقل نیز محدودیت قائل است (نامه امام خمینی به گورباچف در ۱۳۶۷/۱۰/۱۱، در صحیفه امام، ج ۲۱، ۱۳۸۶: ۲۲۴). اما این محدودیت نیز با کمک وحی قابل جبران خواهد بود. گرچه این تفکر امام خمینی پس از پیروزی انقلاب اسلامی و بهویژه در دوران جنگ تحملی بیشینه شد، درون انقلاب ایران، محوریت اسلام و توجه به معنویت قابل جست‌وجو است (الگار، ۱۳۸۸: ۳۶۶-۳۶۷). توسعه ایدئولوژی انقلابی در اندیشه امام با عناصری نظری «تحقیق امت واحد اسلامی»، «پیروزی نهایی حق بر باطل»، «حاکمیت اسلام در جهان»، «پیروزی نهایی مستضعفان بر مستکبران»، «برتری نهایی مسلمانان بر غیرمسلمانان» به عنوان سنت الهی قابل مشاهده است. افزون بر این، فلسفه انتظار با تفسیر نوینی که امام خمینی و بعدها آیت‌الله خامنه‌ای از آن ارائه دادند^۱، انقلاب اسلامی را به‌سمت و سوی مقاومت در برابر ظلم رهنمون می‌کند (عنایت، ۱۳۸۹: ۴۱). اصول و اهدافی که ایدئولوژی انقلاب اسلامی بر آن استوار است شامل عدالت‌خواهی، استقلال‌طلبی و استکبارستیزی، عزت‌طلبی، مردم‌سالاری، اخلاق‌گرایی، معنویت‌گرایی، استبدادستیزی و آزادی‌خواهی با محوریت اسلام و از نوع اسلامی نه وابسته به تفکرات لیبرالیستی یا سوسیالیستی است. در این منظر، عدالت همراه با استکبارستیزی درونی (ترکیه نفس) و بیرونی (مقاومت و غلبه بر تفکر غرب) است. آزادی مترادف با برهمگی و بی‌قیدی نیست، بلکه رهاشدن از چنگال شیطان و نفس و حرکت به‌سوی هدایت معنا می‌دهد. معنویت و اخلاق با تحجر و بی‌منطقی و زاویه‌نشینی همراه نیست. مردم‌سالاری با اسلامیت امتحاج دارد؛ بنابراین براساس عقل خودبینیاد و اصالت لذت شکل نمی‌گیرد و به وجود آورنده تعهدی اسلامی است (خامنه‌ای، ۱۳۸۱). روش است که انقلاب اسلامی با اصول مذکور چگونه ماهیتی دارد. ماهیتی که به‌دلیل دشمنی خارجی و بعضی ضعف‌های درونی، نیازمند حفظ و تبیین است تا به دنبال تغییر نسلی، از خطوط اصلی منحرف نشود. در سخنان آیت‌الله خامنه‌ای افزون بر اصول و آرمان‌های انقلاب اسلامی، چالش‌ها و راهبردهای نظام اسلامی و نیز چرایی تخاصم با آمریکا باید تبیین شود: «در مسئله اقتصاد مقاومتی تبیین کنید، در مسئله پیشرفت علمی -این‌ها مسائل مهم کشور است- در مسئله ارتباط با آمریکا؛ برای خیلی‌ها روش نیست... مسئله فرهنگ، یکی از مسائل مهم است، این را تبیین کنید» (خامنه‌ای، ۱۳۹۵).

^۱. «خب، انتظار به معنای نشستن و دست روی دست گذاشتن و چشم به در دوختن هم نیست؛ انتظار به معنای آماده‌شدن است... ما که انتظار فرج داریم... باید تلاش کنیم در راه ایجاد جامعه مهدوی؛ هم خودسازی کنیم، هم به قدر توانمان، به قدر امکانمان، دگرسازی کنیم و توانیم محیط پیرامونی خود را به هر اندازه‌ای که در وسع و قدرت ما است، به جامعه مهدوی نزدیک کنیم که جامعه مهدوی، جامعه قسط است، جامعه معنویت است، جامعه معرفت است، جامعه برادری و اخوت است، جامعه علم است، جامعه عزت است» (خامنه‌ای، ۱۳۹۹الف).

در اینجا نکته مهم این است که رهبری بحث تبیین را از مرزاها فراتر می‌برد و نگاه جهانی دارد. محتمل است که یکی از دلایل این امر بحث اثرگذاری فضای رسانه‌ای جهانی بر اذهان جوانان و جامعه ایرانی باشد. به این معنا که رهبری می‌خواهد با تبیین آموزه‌های سبک زندگی و نیز حکمرانی اسلامی^۱ که یادآور تعالی انسان، انسانیت و نفی شی‌انگاری است، فضای درونی را در مسیر ساخت تمدن نوین ایرانی – اسلامی قرار دهد. افزون بر این، مشخصه دیگری که رهبری بر آن تأکید دارد بحث مرزبانی و شناخت خودی و غیرخودی است. ایشان توجه می‌دهند که ملاک ایدئولوژی انقلاب از خودی و دیگری در نسبت خونی و حزبی و جریانی نیست، بلکه در نسبتی است که فرد «در اعتقاد به راه اسلام، در اعتقاد به نظر قرآن، در اعتقاد به ایمان اسلامی و حرکت عظیم جمهوری اسلامی که این همه برای آن هزینه شده» برقرار می‌کند (خامنه‌ای، ۱۴۰۰الف).

آنچه محتوای تبیین حقیقت در بعد سلبی و نفی باید باشد، مبتنی بر خنثی‌سازی اقدام دشمن ایدئولوژی انقلاب اسلامی است که در دو امر اصلی می‌کوشد: «تحريف تاریخ و تطهیر پهلوی و نیز سیاهنمایی و عقب‌مانده و ناکارآمد نشان دادن نظام اسلامی». رهبر انقلاب در این باره اظهار می‌دارد: «چهره خبیث و زشت و سرتاپا جنایت ساواک را هم حتی می‌خواهند تزئین کنند؛ یعنی مأمور آن روز ساواک... خاطر‌نویسی می‌کند و جوری حرف می‌زند که کانه ساواک... یک چهره روشن منوری دارد. متقابلاً در مردم انقلاب، هرچه می‌توانند چهره انقلاب را، چهره امام را، فعالیت‌های این چهل سال را مخدوش می‌کنند؛ تا آنجایی که از عهده‌شان بر می‌آید سعی می‌کنند این را مخدوش کنند. از پیشرفت‌ها، از نقاط مثبت، نقاط قوت، مطلقاً نشانه‌ای در این مجموعه امپراتوری رسانه‌ای غرب شما مشاهده نمی‌کنید؛ کتمان حقایق. متقابلاً... یک نقطه ضعف کوچک را صد برابر بزرگ می‌کنند و نشان می‌دهند» (خامنه‌ای، ۱۴۰۰ب). ایشان در جای دیگری نیز بر همین مسئله نفی اقدام دشمن در تبیین حقیقت تصریح می‌دارد که ایجاد ابهام در هویت و اهداف ایدئولوژی انقلاب اسلامی اقدامی است که از سوی دشمن در اذهان جوانان و رهاکردن افکار شکل می‌گیرد که باید نسبت به آن روشنگری انجام شود (خامنه‌ای، ۱۴۰۰د).

درنهایت، آنچه به عنوان محتوای تبیین حقیقت در نظر رهبری است، همانا ترویج واقع‌گرایی و پرهیز از غلو یا پوپولیسم است. ایشان در خطابهای به مسئلان و نمایندگان مجلس اظهار کرد: «یک وقت‌هایی هست یک گرهی در ذهن مردم هست، شماها باید این گره را باز کنید؛ این جهاد تبیین که ما عرض کردیم، شامل این موارد می‌شود. مشکلاتی وجود دارد؛ فرض کنید فلاں قشر یک مطالبه‌ای دارد، خب شما نماینده مجلسیست، از مصرف کشور و درآمد کشور مطلعید، می‌دانید که این عملی نیست؛ وقتی می‌دانید عملی نیست، منتظر نماینید که مثلاً فلاں نماینده اجرایی یا قضایی باید بگوید نمی‌توانیم؛ نه، شما بگویید نمی‌شود؛ یعنی هم گوش برای شنیدن حرف مردم، هم زبان برای روشن کردن ذهن مردم داشته باشید» (خامنه‌ای، ۱۴۰۱ب). بر این مبنای محتوای جهاد تبیین باید بر محور واقعیت و واقع‌گرایی باشد. یعنی افزون بر تبیین آرمان‌ها و اهداف ایدئولوژی انقلاب اسلامی، دستاوردهای انقلاب اسلامی و شکست اقدامات دشمن، مسئله امکانات و تطبیق خواسته‌ها و مطالبات اجتماعی نیز مورد توجه باشد.

^۱. «سبک حکمرانی اسلامی این است: مردمی بودن، دینی بودن، اشرافی بودن، مسروق‌بودن، ظالم‌بودن؛ نه ظالم [و نه مظلوم]: لا ظلمَنْ وَ أَنْتَ مُطِيقٌ لِّدَفِعِ عَنِي وَ لَا ظلِمَنْ وَ أَنْتَ الْقَادِرُ عَلَى التَّبْصِرِ مِنِي در این دعاهاي صحيفه سجادیه؛ اين ها هر کلمه کلمه اش میانی مهم معرفتی است؛ این ها چیزهایی است که سلاحهای جدید ما است، باید از این ها استفاده کرد» (خامنه‌ای، ۱۴۰۰الف).

۳-۵. کیستی جهادگر تبیین

رهبر انقلاب اسلامی هر تلاشی را جهاد و هر که در امری تلاش کند را مجاهد نمی‌داند، بلکه معتقد است جهاد زمانی اطلاق می‌شود که در برابر اقدام دشمن باشد. مانند تحریم‌هایی که از سوی دشمن صورت می‌گیرد و در برابر آن برخی به افزایش تولید اقتصادی مبادرت می‌کنند. در اینجا نیز رهبری آن سخن و روشنگری را جهاد می‌داند که در جهت «خنثی کردن وسوسه‌های دشمن» انجام می‌شود (خامنه‌ای، ۱۴۰۰ه.). بر این مبنای، جهادگر عرصه تبیین، سخنور و روشنگری است که در مواجهه با جنگ‌های رسانه‌ای دشمن ایدئولوژی انقلاب قرار گرفته است.

نکته مهم درمورد جهاد تبیین علاوه بر چیستی و چگونگی تبیین گر است. همچنان که پیش‌تر نیز گفته شد، تبیین حقیقت مبتنی بر امر هدایت‌گری به عنوان وظيفة مسلم حاکم جامعه اسلامی قرار دارد و همهٔ پیامبران و اوصیا در این راستا می‌کوشیدند. در حکومت کوتاه امام علی علیه السلام افزون بر خود ایشان، یارانی چون عمار بن یاسر و پیش از حکومت ایشان نیز اصحابی چون ابوذر غفاری به روشنگری می‌پرداختند. عمار در جنگ صفین نقشی اساسی در روشن شدن حقیقت داشت که کشته شدن وی نیز از همین جهت برای امام علیه السلام مصیبی گران بود؛ چرا که شخصیت شجاع و زبان گویای عمار جایگزینی نداشت. به همین دلیل هم پس از شهادت عمار خود به تبیین و روشنگری می‌پرداخت (ثقفی، ۱۴۰۱-۲۵۹). رهبر انقلاب نیز در همین راستا به نقش عمار می‌پردازد: «در جنگ صفین یکی از کارهای مهم جناب عمار یاسر تبیین حقیقت بود» (خامنه‌ای، ۱۳۸۸). رهبر انقلاب توضیح می‌دهد که در آن دوران جناح معاویه تبلیغات و جنگ روانی می‌کرد و در جناح امام نیز عمار، پاسخگویی عملیات روانی دشمن بود و دائم در لشکر امام به سخنرانی و تبیین می‌پرداخت تا سپاه امام دچار تردید و آشفتگی نشود.

هرچند رهبری ائمۀ جمعه، مادحان و ذاکران اهل‌بیت، فرماندهان نظامی، نمایندگان مجلس و دانشجویان را نسبت به تبیین حقیقت مخاطب قرار می‌دهد، اما به نظر می‌رسد تأکید ویژه بر نسل جوان است؛ چرا که به مسئله تغییر نسل و ویژگی‌های آن واقف است: «شماها دانشجویید، جوانید، فکرهای خوبی دارید، حرف‌هایی که امروز زدید، بنده را کاملاً امیدوار کرد، نه از جهت محتواهای حرف‌ها، بلکه از جهت اینکه محتواها هم خوب بود، منظورم چیز دیگر است- احساس کردم ذهن‌ها دارد کاملاً کار می‌کند؛ این برای من مهم است؛ ذهن کار می‌کند، ادبیات خوبی به کار می‌برد، این خیلی بازرش است» (خامنه‌ای، ۱۳۹۵).

از این منظر که ایدئولوژی باید به زبان نسل جدید نزدیک شود و بتواند مبتنی بر آموزه‌های اسلامی، حق را به لسان قوم درآورد تا جامعه آن را ادراک کند و مقدمات امر هدایت صورت پذیرد. افزون بر این، می‌توان دلایل دیگری مانند دغدغه‌مندی دانشجو، توان مطالعه و دسترسی به منابع مطالعاتی، انرژی، شور و جسارت بالا به دلیل سن جوانی، آرمان‌گرایی، روحیه پرسشگری و مطالبه‌گری همراه با صداقت و سادگی، آینده‌سازی‌بودن و اثرگذاری بالای او را برای مخاطب قرارگرفتن نسبت به جهاد تبیین حقیقت برشمرد.^۱ در منظر رهبران انقلاب اسلامی «دانشگاه مبدأ همه تحولات است... از دانشگاه سعادت یک ملت و در مقابل شقاوت یک ملت سرچشمه می‌گیرد» (صحیفۀ امام، ج ۸، ۱۳۸۶: ۶۴). بر همین مبنای رویکرد، شناخت و فهم دانشگاه و دانشجو نسبت به ایدئولوژی انقلاب اسلامی اهمیت زیادی دارد. درواقع سازواری و مشارکت دانشجو نسبت به ایدئولوژی انقلاب اسلامی، توان اقناعی نظام سیاسی را افزون می‌کند و به دنبال آن در مسیر واپیش اجتماعی نیز با چالش‌های کمتری مواجه می‌سازد.

^۱. ر.ک: خامنه‌ای، ۱۳۸۷

۴-۱-۵. ابزار و بایسته‌های جهاد تبیین

ابزارها و بایسته‌های جهاد تبیین نیز در اندیشه رهبر انقلاب مورد توجه قرار داده شده است و ایشان با یادآوری اصول به شیوه‌های جدید و محتوای جدید نیز می‌پردازد:

«در جنگ‌های سخت با سلاح‌های قدیمی دیگر نمی‌شود جنگید. امروز با شمشیر و با نیزه و با این چیزها نمی‌شود به جنگ توب و موشک و مانند این‌ها رفت. در جهاد تبیین هم همین جور است؛ با شیوه‌های قدیمی [نمی‌شود کار کرد]. البته بعضی از شیوه‌های قدیمی جایگزین ندارد، مثل مذاхی؛ این‌ها قدیمی است. اما این‌ها جایگزین ندارد، لکن از لحاظ ابزارهای گوناگون بایستی به روز حرکت کرد» (خامنه‌ای، ۱۴۰۰الف). از منظر آیت‌الله خامنه‌ای تبیین بخش نرم‌افزاری مهمی دارد که باید در آن تعمق کرد؛ چرا که نسل جدید و جهان فعلی نیازمند سخن نو است که باید به شیوه‌های نوین ارائه شود. اما ایشان معتقد است محتوای اسلامی و مفاهیم عالی اسلامی، در زمینه‌های مختلف معرفتی حرف‌های ناگفته‌ای دارد که برای مخاطب جذابیت خواهد داشت. در مباحث مختلف سبک زندگی اعم از محیط‌زیست، خانواده، حقوق حیوانات اسلام حرف‌های ناشنیده زیادی دارد که باید به با ابزار جدید و شیوه‌های نوین ارائه شود.

۵-۲. مطالبه‌گری به مثابه پویایی ایدئولوژی انقلاب اسلامی

۵-۱-۲. جایگاه مردم در ایدئولوژی انقلاب اسلامی

پیش از ورود به بحث مطالبه‌گری که مخاطب آن مردم و بهویژه جوانان هستند، بهتر است جایگاه مردم در انقلاب اسلامی و جمهوری اسلامی روشن شود. رهبران انقلاب اسلامی بر این عقیده هستند که می‌توان میان رأی شریعت و خواست مردم جمع کرد. اسلام همچنان که دستورهای الهی مرز حرام و حلال را مشخص کرده، بر اصل شوری نیز توجه نشان داده است: «ما می‌خواهیم اسلام را -لاقل حکومتش را- به یک نحوی که شباهت داشته باشد به اسلام اجرا بکنیم تا شما معنی دموکراسی را به آن طوری که هست بفهمید و بشر بداند که دموکراسی که در اسلام هست با این دموکراسی معروف اصطلاحی که دولتها و رؤسای جمهوری و سلاطین ادعا می‌کنند بسیار فرق دارد» (امام خمینی، ۱۳۸۶، ج ۴: ۴۱۸). بر همین اساس جمهوریت و اسلامیت در کار یکدیگر آمده که در اندیشه رهبر انقلاب با مفهوم «مردم‌سالاری دینی» مطرح شده است: «جمهوری و اسلامی». همراهی این دو کلمه با هم، وجودی که از این دو کلمه تشکیل شده باید هم پایدار بماند؛ هم جمهوری و هم اسلامی؛ مردم و اسلام؛ جمهوری یعنی مردم، اسلامی هم که یعنی اسلام؛ مردم‌سالاری دینی» (خامنه‌ای، ۱۴۰۰و).

براین اساس احکام الهی شکل‌دهنده قوانین اصلی کشور است، ولی رأی و خواست مردم در سایر قوانین، امور جاری و تداوم قدرت جاری و ساری است. افزون بر این، در ایدئولوژی انقلاب اسلامی انسان شیء نیست، بلکه دارای کرامتی ذاتی بوده که از دو بعد روحی و مادی برخوردار است (صحیفة امام خمینی، ۱۳۸۶، ج ۷: ۵۳۲). در مقدمه قانون اساسی جمهوری اسلامی، انسان‌سازی در مدار و اساس این نظام سیاسی قرار دارد: «هدف از حکومت، رشد دادن انسان در حرکت بهسوسی نظام الهی (والله المصیر) است تا زمینه بروز و شکوفایی استعدادها به منظور تجلی ابعاد خداگونگی انسان فراهم آید (تخلقاً بالأخلاقِ الله)» (قانون اساسی، ۱۳۸۷: ۲۷). رشد انسان و سوق‌دادن وی بهسوسی سعادت که همانا تقرب به ذات ربوبی است، مطمح نظر انسان‌شناسی اسلامی است. آیت‌الله خامنه‌ای نیز در این راستا می‌گوید: «امیرالمؤمنین... علت بعثت پیامبر و پیامبران بزرگ الهی را این گونه معرفی کرده است: انسان‌ها را به فطرت انسانی و سرشت انسانیت که همراه با شرف و کرامت است برگرداند؛ نعمت‌های فراموش‌شده الهی را به یاد آن‌ها بیاورد و خردگان

دفن شده را مبعوث کند» (خامنه‌ای، ۱۳۹۳). بر این مبنای هدف شکل‌گیری انقلاب اسلامی و نظام ولایی نیز در ادامه هدف بعثت انبیاء، حفظ کرامت انسانی و کوشش در راستای تعالی انسانی است. انسانی که قرار نیست کور و کر و ساكت باشد که با لطایف الحیل، غرق شدن در لذات مادی و سرگرمی‌ها یا سرکوب مدیریت شود، بلکه باید شرایط هدایت برای او تحقق یابد.

به طور کلی از منظر امام خمینی و آیت‌الله خامنه‌ای نسبت مردم با ایدئولوژی و نظام اسلامی در سه محور حق رأی و انتخابات کارگزاران نظام که به معنای مشروعيت و مقبولیت مردمی است؛ مردمی‌بودن مسئولان، امکان حضور و مشارکت مردم به عنوان تصمیم‌گیر در حکومت و خدمت‌گزاری حکومت اسلامی به مردم^۱ قابل مشاهده است؛ بنابراین انقلاب اسلامی در راستای هدف رشد اجتماعی، مردم را خنثی و بی‌اعتنای به امور نمی‌خواهد. از همین روی رهبر انقلاب، هم به مشارکت در انتخابات سفارش می‌کند و هم با طرح «مطلوبه‌گری» حق ناظارت عمومی و پاسخگویی کارگزاران را برای مردم محفوظ می‌دارد: «این پرچم آرمان‌خواهی و مطالبه‌گری را زمین نگذارید؛ همه این بحث‌ها و صحبتی که در این مدت یک ساعت و نیم شما دوستان در اینجا [بیان] کردید، مطالبه‌گری بود دیگر؛ مخاطب مطالبه‌گری هم گاهی خود این حقیر بودم، گاهی دستگاه دفتر ما بود، گاهی مجموعه‌های دیگر بودند؛ این بسیار چیز بالارزشی است؛ این مطالبه‌گری را از دست ندهید، این آرمان‌خواهی را از دست [ندهید]. این‌ها آرمان‌خواهی است؛ ممکن است بعضی از این چیزهایی که شما مطالبه می‌کنید، عملی نباشد که واقع قضیه هم همین است؛ یعنی وقتی انسان وارد عمل شد، مشکلات کار میدانی برای او بیشتر آشکار می‌شود. معلوم می‌شود که همه آن چیزهایی که می‌خواستیم، یا نمی‌توانسته عملی بشود یا نمی‌توانسته به این زودی عملی بشود؛ لکن خود این آرمان‌خواهی بالرزش است؛ برای اینکه اگر آرمان‌خواهی وجود نداشته باشد راه را گم می‌کنیم. این آرمان‌خواهی موجب می‌شود که ما راه را گم نکنیم و وسط راه، کج و راست و به چپ و راست حرکت نکنیم. این آرمان‌خواهی را داشته باشید. این آرمان‌های مهم را: عدالت، استقلال، رفع فساد، درنهایت تمدن اسلامی. آرمان اصلی و واقعی و نهایی، ایجاد تمدن اسلامی است؛ این‌ها را از دست ندهید و این‌ها را مطالبه کنید و بخواهید روی آن فکر کنید. البته مطالبه‌گری باقیستی با شکل‌های منطقی باشد (خامنه‌ای، ۱۳۹۹ ب).

۲-۵. جایگاه مطالبه‌گری و آرمان‌خواهی در ایدئولوژی انقلاب اسلامی

از نکاتی که رهبری به آن تأکید دارند، نسبت آرمان‌خواهی و ایدئولوژی یا نسبت نظر و عمل است. همچنان که در تمییز آرمان و ایدئولوژی آمد، آرمان‌ها بهدلیل عدم ورود به عرصه عمل، مبهم و غیرمسئولانه هستند؛ در حالی که ایدئولوژی معطوف به عمل و با وضوح همراه است. رهبر انقلاب برخلاف انجام طبیعی ایدئولوژی‌ها، می‌کوشد تا ایدئولوژی انقلاب اسلامی را با جوشندگی و پویندگی آرمان‌گرایانه و نقادانه پیوند بزند: «این نگاه نقادانه و دغدغه‌مند، از دانشجو و محیط دانشگاه باید گرفته بشود. هم نقادانه، هم آرمان‌گرایانه؛ باید دنبال آرمان‌ها باشند. روی کاستی‌ها و کثری‌ها علامت سؤال بگذارند؛ دانشجو باید کاستی‌ها را ببیند، کجی‌ها را ببیند، عیوب را ببیند و سؤال کند... روحیه سؤال کردن، امر به معروف، نهی از منکر، مطالبه جدی آرمان‌ها و ارزش‌ها در دانشجو، روحیه قابل قبول است» (خامنه‌ای، ۱۳۹۶). در جای دیگری با تأکید بر اصل مطالبه‌گری نسل جوان، میان آرمان و ایدئولوژی پیوند می‌زند و می‌کوشد حس مطالبه‌گری و آرمان‌خواهی را که در پرتو رؤیا و خیال شکل گرفته، با عرصه عمل که ایدئولوژی در آن شکل می‌گیرد امتزاج بخشد. درواقع زمانی که دانشجو صرفاً پرسش نمی‌کند و در آرمان سیر نمی‌کند، به ایدئولوژی نزدیک می‌شود. ایشان معتقد

^۱. رک: جایگاه مردم در نظام اسلامی از دیدگاه امام خمینی، تبیان، آثار موضوعی، دفتر سی‌وپنجم، تهران: معاونت پژوهشی مؤسسه نشر و تنظیم آثار حضرت امام خمینی.

است جوان دانشجو نباید صرفاً شعار دهد: «پیگیری کردن، مطالعه کردن، درباره مسئله اندیشیدن، آن را پخته کردن، راهکار اجرایی را برای آن جست و جو کردن، برای طرحش با مراکز دست‌اندرکار و مجری تلاش کردن و فعالیت کردن و بالاخره خود وارد میدان کار شدن» (خامنه‌ای، ۱۳۸۶).

در اندیشه رهبر انقلاب، آرمان‌گرایی و مطالبه‌گری ضامن تداوم و موجب تقویت ایدئولوژی انقلاب اسلامی می‌شود؛ چرا که آرمان‌هایی که بسیاری از نسل جوان آن را پیگیری می‌کنند، در تناظر با اصولی است که در ایدئولوژی انقلاب اسلامی از آن سخن رفته؛ اصولی مانند عدالت‌خواهی: «باید گفت مطالبه عدالت نه فقط به نظام ضربه نمی‌زنند، بلکه نظام را تقویت می‌کند» (خامنه‌ای، ۱۳۸۲).

نکته مهم در اندیشه رهبر انقلاب اسلامی، مسئله اصول لایتغیر انقلاب و حوزه تغییر است: «اساس انقلاب، مثل خود اسلام بر احکام ثابت و احکام متغیر استوار است. یک سلسله احکام، تغییرناپذیر است؛ یک سلسله احکام در شرایط گوناگون تغییر پیدا می‌کند. انقلاب هم همین‌طور است. اجتهاد، خصوصیتی است که این امکان را به یک مسئول می‌دهد تا بتواند به اقتضای شرایط، روش‌ها و راه‌ها و تاکتیک‌های درست را انتخاب کند. البته انتخاب روش و اجتهاد برای پیداکردن روش نو و مناسب، کار مجتهد است. این غیر از بدععت‌گذاری یک انسان ناوارد و تجدیدنظرطلب است. این کار کسی است که قدرت اجتهاد در این کار را داشته باشد. نقش اجتهاد و مجتهد در نظام اسلامی به همین خاطر است. از آن طرف، به بهانه تمسمک به اصول، تحجر را نفی می‌کنیم و می‌گوییم نمی‌شود به بهانه تمسمک به اصول، تحجر و ایستایی را بر انقلاب تحمیل کرد-اصولگرایی وجود دارد، اما این، تحجر و جزم‌اندیشی و نشناختن شرایط مختلف نیست- از این طرف، به بهانه اجتهاد و تحول نباید به بدععت‌گذاری‌های ناشیانه و تجدیدنظرطلبانه اجازه فعالیت و تحرک مضر و مخرب داد. خط روش امام بزرگوار این است؛ بنابراین اصول، اصول ثابتی است.

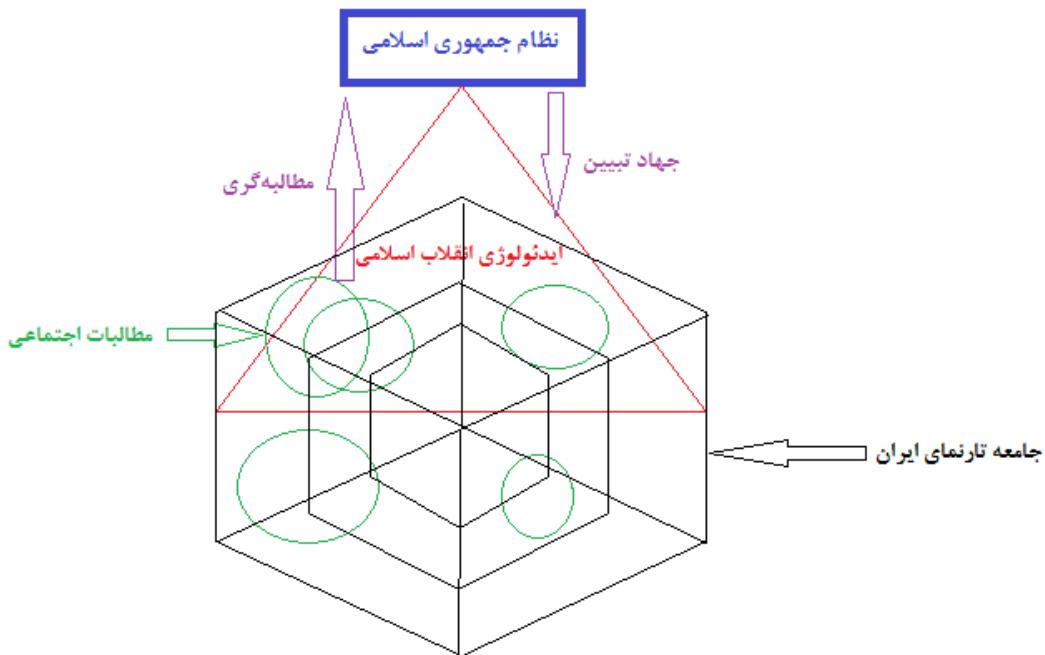
عدالت، مردم‌سالاری، استقلال، دفاع از حقوق ملت در همه زمینه‌ها، دفاع از حقوق مسلمانان عالم، دفاع از هر مظلومی در هر نقطه عالم. این‌ها جزو اصول ماست. مبارزه با فساد، ظلم و زورگویی جزو اصول ماست- این‌ها تغییرناپذیر است- اما ممکن است روش‌های گوناگونی در اوضاع و احوال مختلف وجود داشته باشد» (خامنه‌ای، ۱۳۸۱). نکته اساسی که باید یادآور شد، ظرفیت‌های درونی اجتهاد، ولایت فقیه و رویکرد فقه جواهری است. فقه جواهری که امام خمینی این نام را برایش مطرح کرد، فقهی پویا است که به مقتضیات زمانه اشراف داشته و دچار تحجر نیست. درواقع فقه جواهری اقتضایات زمانه و مصلحت مسلمین را امری اساسی در فقاہت تلقی می‌کند (ایزدهی، ۱۳۸۶: ۱۲۵). چیزی که بعداً به فقه‌المصلحت معروف شد و امام نیز به آن معتقد بود. درواقع با این رویکرد فقهی و ظرفیت اجتهاد، ایدئولوژی انقلاب اسلامی براساس مقتضیات و مصالح از انجام خارج شده و توان حرکت به جلو و روزآمدی و پویایی خود را دارد. این یعنی ایدئولوژی می‌تواند همچون آرمان، پویا بوده و در زمان سیبورت کند.

۶. نتیجه‌گیری

در این مقاله تلاش شد تا مطابق با نظریات اندیشمندان حوزه جامعه‌شناسی معرفت و دولت به مسئله نسبت میان ایدئولوژی انقلاب اسلامی و آرمان‌های اجتماعی در نظام فکری آیت‌الله خامنه‌ای پرداخته شود. بر همین اساس ابتدا گفته شد که ایدئولوژی به معنای خواسته‌های نظام سیاسی است و آرمان نیز به معنای آرمان‌ها یا مطالبات اجتماعی است. گفته شد که ایدئولوژی معمولاً دچار انجاماد و ایستایی خواهد شد و کمتر توان حرکت در طول تحولات و تغییرات اجتماعی را دارد. در مقابل تغییرات اجتماعی پدیدارشده و پدیدآورنده آرمان‌های اجتماعی می‌توانند باشند. بر این مبنای چالش اصلی ایدئولوژی زمانی شکل می‌گیرد که تغییرات اجتماعی، آرمان‌هایی را حامل می‌شود که در ایدئولوژی پاسخی برای آن‌ها نیست و این یعنی توان واپیش اجتماعی در نظام سیاسی با اختلال و ضعف روبرو می‌شود. اما در اندیشه رهبر انقلاب اسلامی، آرمان‌خواهی و پویایی جزو پیشran و محرك ایدئولوژی تلقی می‌شود.

ایشان معتقد است عناصر تشکیل‌دهنده ایدئولوژی انقلاب براساس آموزه‌های اسلامی و مطابق با فطرت بشری است و لذا سخنی جدید و جذاب محسوب می‌شود؛ بنابراین ایشان از یک سو به ضرورت تبیین حقایق تأکید دارد که شامل دشمن‌شناسی و چرابی دشمنی با آمریکا، دستاوردهای انقلاب اسلامی و درنهایت اصول و آرمان‌های درون ایدئولوژی انقلاب اسلامی می‌شود و از سوی دیگر به ضرورت نقد و مطالبه‌گری اجتماعی توجه نشان می‌دهد که خود عاملی برای روزآمدی و تداوم انقلاب اسلامی است.

نکته مهم و اساسی در جهاد تبیین این است که رهبری افزوون بر مخاطب قراردادن ائمه جمعه، نظامیان و سایرین، دانشجو را بیش از دیگران مورد خطاب قرار می‌دهد؛ چرا که در تغییر نسلی، زبان مفاهیمه نیز تغییر می‌کند و اگر دانشجو در جایگاه تبیین‌کننده ایدئولوژی قرار گیرد، چالش کنترل اجتماعی تا حد زیادی رفع می‌شود و شرایط سازواری دولت و جامعه پدید می‌آید. همچنین روحیه پرسشگر و مطالبه‌گر دانشجو سبب روزآمدی ایدئولوژی خواهد شد؛ البته مطالبه‌گری که در سخن رهبری با راهکار عملیاتی نیز همراه باشد؛ بنابراین رهبری تلاش می‌کند تضاد ماهوی آرمان و ایدئولوژی را که یکی به نظر می‌بهم و دیگری به عمل تمایل دارد برطرف کند؛ یعنی مطالبه‌گری خود در صحنۀ رفع چالش برای رسیدن به آرمان‌ها حضور یابد. این رویکرد رهبری نیز ریشه در ظرفیت اجتهاد و فقه جواهری دارد که می‌تواند براساس اقتضایات و مصالح عمل کند. با این‌همه، ایدئولوژی انقلاب اسلامی به دلیل ماهیت الهی و فطرت‌گرایی تواند مطالبات دنیاخواهانه و لذت‌جویانه را در خود جای دهد. همچنان که در الگوی ذیل قبل مشاهده است، تبیین دقیق حقیقت یا ایدئولوژی انقلاب اسلامی و همچنین بازنمایی مطالبات اجتماعی در نظام سیاسی جمهوری اسلامی، توان دولت را برای کنترل اجتماعی و پاسخ اقتصادی به تغییرات اجتماعی افزایش می‌دهد و دولت می‌تواند از ضعیف به قوی تبدیل شود.

نمودار ۲. الگوی استخراجی رابطه جهاد تبیین (ایدئولوژی) و مطالبه‌گری (آرمان‌های اجتماعی) در اندیشه آیت‌الله خامنه‌ای

۷. منابع

قرآن.

نهج البلاغه.

قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران.

امام خمینی، سید روح الله (۱۳۸۶). صحیفه امام. تهران: مؤسسه تنظیم و نشر آثار امام خمینی.

امام خمینی، سید روح الله (۱۳۹۱). شرح حدیث جنود عقل و جهل. تهران: مؤسسه تنظیم و نشر آثار امام خمینی.

ایزدھی، سیدسجاد (۱۳۸۶). نظام سیاسی و دولت مطلوب در اندیشه سیاسی ملا احمد نراقی و محمدحسن نجفی (صاحب جواهر). تهران: مرکز استناد انقلاب اسلامی.

اینگلھارت، رونالد و ولزل، کریستین (۱۳۸۹). نوسازی، تغییر فرهنگی و دموکراسی. ترجمه یعقوب احمدی. تهران: کویر.

باکاک، رابرت (۱۳۹۰). صورت بندی های فرهنگی جامعه مدرن. ترجمة مهران مهاجر. در: درآمدی بر فهم جامعه مدرن. کتاب یکم، تهران: آگه.

بال، ترنس و دگر، ریچارد (۱۳۸۶). ایدئولوژی های سیاسی و آرمان های دموکراتیک. ترجمه احمد صبوری. تهران: وزارت امور خارجه.

شقفی، ابراهیم بن محمد (۱۴۰۱). ترجمه الغارات. به کوشش و ترجمه سید محمود زارعی. تهران: بیان معنوی.

حیائی، طاهره و حیائی، محمدحسین (۱۴۰۱). گستره جهاد تبیین در اندیشه دفاعی امام خامنه‌ای. معرفت سیاسی، ۲۷، ۷-۲۰.

خامنه‌ای، سیدعلی (۱۳۸۱). مراسم سیزدهمین سالگرد رحلت امام خمینی. ۱۳۸۱/۰۳/۱۴.

(۱۳۸۲). جلسه پرسش و پاسخ دانشجویان دانشگاه شهید بهشتی. ۱۳۸۲/۰۲/۲۲.

(۱۳۸۶). دانشجویان نخبه و نفرات برتر کنکور و فعالان تشکل‌های سیاسی فرهنگی دانشگاه‌ها. ۱۳۸۶/۰۷/۱۷.

(۱۳۸۸). دیدار دفتر رهبری و سپاه حفاظت ولی امر. ۱۳۸۸/۰۵/۰۵.

(۱۳۹۳). دیدار مسئولین نظام و سفرای کشورهای اسلامی. ۱۳۹۳/۰۳/۰۶.

(۱۳۹۴). دیدار مسئولان نظام و سفرای کشورهای اسلامی. ۱۳۹۴/۰۲/۲۶.

(۱۳۹۵). دیدار جمعی از دانشجویان. ۱۳۹۵/۰۴/۱۲.

(الف). سخنرانی تلویزیونی به مناسبت ولادت حضرت امام عصر (عج). ۱۳۹۹/۰۱/۲۱.

(ب). ارتباط تصویری با نمایندگان تشکل‌های دانشجویی. ۱۳۹۹/۰۲/۲۸.

(د). در پایان مراسم عزاداری اربعین حسینی. ۱۴۰۰/۰۷/۰۵.

(ج). دیدار تصویری با مردم آذربایجان شرقی. ۱۴۰۰/۱۱/۲۸.

(د). دیدار فرماندهان و کارکنان نیروی هوایی و پدافند هوایی ارشن. ۱۴۰۰/۱۱/۱۹.

(ه). دیدار مددahan اهل بیت علیه السلام. ۱۴۰۰/۱۱/۰۳.

(الف). دیدار نمایندگان خبرگان رهبری. ۱۴۰۰/۱۲/۱۹.

(ا). سخنرانی تلویزیونی به مناسبت سی و دومین سالگرد رحلت امام خمینی. ۱۴۰۰/۰۳/۱۴.

(الف). دیدار ائمه جماعت سراسر کشور. ۱۴۰۱/۰۵/۰۵.

(ب). دیدار نمایندگان مجلس شورای اسلامی. ۱۴۰۱/۰۳/۰۴.

خسروپنا، عبدالحسین (۱۳۹۱). جریان شناسی فکری ایران معاصر. تهران: دفتر نشر معارف.

رجایی، فرهنگ (۱۳۸۸). ایدئولوژی و جهان‌بینی ایرانی: صدور فرهنگی انقلاب. در: انقلاب ایران و بازتاب جهانی آن. ترجمه محسن مدیرشانه‌چی. تهران: مرکز بازشناسی اسلام و ایران.

روشه، گی (۱۳۶۸). تغییرات اجتماعی. ترجمه منصور و ثوقی. تهران: نشر نی.

- طوسی، محمد بن حسن (۱۴۱۴ ق). *الأمالی*. ج ۱. قم: دارالثقافه.
- عزیزی، مرتضی و پیرانی، شهره (۱۴۰۱). کاربست نرم‌افزاری فضای مجازی در جهاد تبیین. *پژوهش‌های انقلاب اسلامی*، ۴۳، ۱۸۷-۲۱۳.
- عمانی، مهدی، پورقهرمانی، بابک و بیگی، جمال (۱۴۰۱). جهاد تبیین؛ راهبردی پیشگیرانه در قبال تفکر اجباری ناشی از فناوری هارپ. *رهیافت‌های نوین مدیریت جهادی و حکمرانی اسلامی*، ۵، ۲۶-۴۲.
- عنایت، حمید (۱۳۸۹). *اندیشه سیاسی در اسلام معاصر*. ترجمة بهاء الدین خوشماهی. تهران: خوارزمی.
- عیسی‌نیا، رضا (۱۳۹۹). *جهاد تبیین در زمانه جمهوری اسلامی ایران و نقش روحاًنیت در آن*. *پژوهشنامه تبلیغ اسلامی*، ۴، ۲۹-۴۱.
- فیسک، جان (۱۳۸۱). *فرهنگ و ایدئولوژی*. ترجمه مژگان برومند. مجله ارغون، ۲۰.
- قنبی، عطا (۱۴۰۰). *تحلیلی بر جریان تطهیر حکومت پهلوی و واکاوی فرمان جهاد تبیین در تاریخ‌نگاری انقلاب اسلامی*. مطالعات تاریخی، ۷۵، ۱۳۹-۱۶۰.
- الگار، حامد (۱۳۸۸). *نیروهای مذهبی در ایران قرن بیستم*. در: *تاریخ ایران کمبریج*. جلد هفتم. قسمت سوم: دوره پهلوی. تهران: مهتاب.
- مانهایم، کارل (۱۳۸۰). *ایدئولوژی و یوتوپیا*. ترجمة فریبرز مجیدی. تهران: سمت.
- مسعودی، علی بن حسین (۱۳۸۲). *مروج‌الذهب*. ترجمه ابوالقاسم پاینده. تهران: شرکت انتشارات علمی و فرهنگی.
- میگدال، جوئل (۱۳۹۵). *دولت در جامعه (چگونه دولتها و جوامع یکدیگر را متحول ساخته و شکل می‌دهند)*. ترجمه محمدتقی دلفروز. تهران: کویر.
- وجدانی، خدیجه (۱۴۰۱). *بایسته‌های مهارتی جهادگران تبیین از منظر اسلام*. همایش تحقیقات کاربردی در حوزه قرآن و حدیث، ۲، ۸۷-۱۱۰.
- وینسنت، اندره (۱۳۶۸). *ایدئولوژی‌های مدرن سیاسی*. ترجمة مرتضی ثاقب‌فر. تهران: ققنوس.
- هانتینگتون، سموئل (۱۳۸۶). *سامان سیاسی در جوامع دستخوش دگرگونی*. ترجمة محسن ثلاثی. تهران: علم.

Migdal, J. S. (1988). Strong societies and weak states; state-society Relationship and state capabilities in the third worlds: Princeton University Press.

Ngo, F. et al. (2011). Role-Taking and Recidivism: A test of Differential Social Control Theory. *JQ: Justice Quarterly*, 28, 667-697.

Ross, E. A. (2009). *Social Control: Control A Survey of the Foundations of Order*. New Jersey (Piscataway): Transcation Publishers.

Scruton, R. (1982). *A Dictionary of Political Theory*. London: McMillan Press.

Young, K. (1930). *Social Psychology: An Analysis of Social Behavior*. New York: Alfred A. Knopf (digital text).